

Struktura v dění (a jako dění)

Strukturou se obvykle míní zvnějšku přístupná a popsatelná stránka komplexnosti nějaké fungující soustavy (systému), jen někdy je chápána a „uchopována“ jako neměnná resp. vůbec mimočasová (zcela vzácně jako mimoprostorová - např. v matematice). Přitom se sledují zejména vztahy mezi tzv. složkami systému, nikoli ty složky samy; pokud takové „složky“ mají rovněž nějakou svou strukturu, je tu výrazná snaha od toho odhlédnout a považovat ty složky samy za v jistém smyslu a v jistém rozsahu samostatné (svébytné), aby právě bylo možno jejich vlastní strukturu nechávat stranou. V případě, že se struktura složek (členů) nějakého systému také mění (proměňuje), a když to má nějaký vliv nebo vůbec faktickou souvislost s proměnou struktury celého systému, dochází obvykle k výrazné snaze najít nižší rovinu nějakých „pevnějších“, „fixovanějších“ subsložek systému, aby bylo možno strukturu celého systému a strukturu jeho nejbližší nižších subsložek nějak sjednotit a vyčlenit ony nižší subsložky pokud lze jako pevné, tj. samostatné (svébytné). Vše musí být pozorováno a popisováno z perspektivy vnějšího pozorovatele, a to bez jakéhokoli ohledu na možnost oboustranně aktivní souhry mezi strukturami vyššími a eventuelními strukturami oněch subsložek, metodicky považovaných za fixní.

(Písek, 071218-1.)